

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 2 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 213/22,

na podstawie art. 545 § 1 w zw. z art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. G. złożył wniosek o „wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrokiem wydanym w sprawie II AKa 213/22, od którego skazany wniósł kasację rozpoznaną przez Sąd Najwyższy w sprawie V KK 445/24”. Jako podstawę prawną tego wystąpienia wskazał art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k., twierdząc, że po wydaniu prawomocnego orzeczenia ujawniły się nowe fakty i dowód, wskazujące na niepopelnienie przez M. G. występkę z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Obrońca wystąpił również o „wstrzymanie, na

zasadzie przepisów art. 532 § 1 k.p.k. w związku z art. 545 § 1 k.p.k. wykonania kary 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt 1 sentencji wniosku o wznowienie (z uwzględnieniem modyfikacji na poziomie postępowania apelacyjnego) z uwagi na zaistnienie w przedmiotowej sprawie szczególnych okoliczności, wskazujących na widoczną zasadność niniejszego wniosku o wznowienie postępowania, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo jego uwzględnienia, a przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania wobec M. G.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku (należy przyjąć, że w zakresie orzeczonej wobec skazanego M. G. kary pozbawienia wolności) nie zasługiwał na uwzględnienie. Określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania przez Sąd Najwyższy w toku postępowania kasacyjnego wykonania prawomocnego orzeczenia, mająca na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. zastosowanie również w postępowaniu wznowieniowym, ma charakter wyjątkowy. Do czasu uchylenia prawomocnego orzeczenia zachodzi bowiem domniemanie jego prawidłowości oraz znajduje zastosowanie art. 9 § 1 k.k., z którego wynika powinność bezzwłocznego wszczęcia i kontynuowania postępowania wykonawczego, chyba że zostanie ono umorzone bądź zawieszone (art. 15 § 1 i 2 k.k.w.). Przesłankami wstrzymania wykonania orzeczenia jest uznanie, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia oraz obawa, że prowadzenie postępowania wykonawczego będzie prowadziło do nieodwracalnego pokrzywdzenia osoby objętej orzeczeniem. Nie przesądzając o sposobie rozstrzygnięcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie M. G. (w tym względzie wypowie się kolegialny skład Sądu Najwyższego – art. 544 § 2 k.p.k.) należy uznać, że uwzględnienie tego wniosku nie jawi się już obecnie jako prawdopodobne w stopniu zbliżonym do pewności. W szczególności nie jest oczywiste, że przedstawione we wniosku okoliczności są „nowymi faktami lub dowodami” w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.; w tym względzie można przywołać stanowisko prokuratora, który opowiedział się za oddaleniem przedmiotowego wniosku, twierdząc, że cyt. „nie sposób zgodzić się z autorem wniosku o wznowienie postępowania, bowiem przytoczone okoliczności i złożone

wnioski nie są podstawą do wznowienia postępowania”. Gdy chodzi o niebezpieczeństwo pokrzywdzenia skazanego przez prowadzenie postępowania wykonawczego w zakresie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności, to trzeba mieć również w polu widzenia, iż czyn M. G. zakwalifikowano nie tylko z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ale też kumulatywnie z innych artykułów tej ustawy – 53 ust. 1 w zw. z art. 54 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, co oznacza, że jego przestępcze zachowanie nie ograniczyło się tylko do kwestionowanego przez obrońcę zachowania, o którym mowa w art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]